

B. Dirka plemenskih konj. Državna darila. Jednoupredno, dvakrat dirkališčno tir = 2 km. Za kobile in licencirane žrebee V. konjerejskega okolišča (Savinjsko plemo). Pri kobilah se mora dokazati, da so istinito Savinjskega plemena in da so v teku zadnjih dveh let žrebetile. Vloga 1 gld., katera se nikakor ne vrne. Najmanj 5 oglasil. I. darilo 60 gld., II. darilo 30 gld., III. darilo 20 gld., IV. darilo 10 gld. in vsakemu po eno zastavo.

C. Društvena dirka. Društvena darila. Jednoupredno, dvakrat dirkališčno tir = 2 km. Za konje vseh dežel in neomejene starosti. Vloga 3 gld., katera se nikakor ne povrne. Najmanj 6 oglasil. I. darilo 40 gld., II. darilo 30 gld., III. darilo 20 gld., IV. darilo 10 gld. in vsakemu eno zastavo.

Konjska oprava.

Lepo je za oko in sploh pametno, če človek skrbi, da se ohrani orodje, ki si ga pripravi, dolgo in kakor se pravi, v dobrem stanu. Veliko denarja ostane mu v tem doma in sam ima še po vrhu veselje nad snažnim, dobrim orodjem. To velja tudi za konjsko opravo. Ona ne stane ravno malo in vendar se ravna z njo po hlapci v časih, kakor da jo dobi gospodar na pol zastonj. Redko se osnaži in kedar se snaži, snaži se na način, ki ji več škoduje, kakor hasni.

Pošteni hlapec izpreže konja, pa shrani za tem opravo na mestu, kamor gre. Ne pusti je na tleh, ne dene je na kraj, kamor sije v eno mer solnce ali pa kaplje dež. Za tako opravo je prostor ali že v hlevu, na steni ali kar je še bolje, v kleti, ki ni prevlažna. Treba jo je pa vrhu tega še večkrat osnažiti in namazati, to izlasi, kedar jo je dež izpral. Tako mazilo pa se dobi ceno ter si ga človek napravi lahko sam. Vzame se lanenega olja in navadne mjele ter razpusti na ognji. S tacim mazilom se namaže potlej, kedar je treba, notranja stran oprave, tista, ki pride z životom konja v dotiko. Tako se obdrži oprava dobro in ni trda.

Sejmovi. Dne 4. oktobra v Artičah, v Jurkloštru, pri sv. Lenartu v slov. gor., v Kostivnici in v Žalci. Dne 6. oktobra v Arveži, na Dobrni, v Dolu, v Konjicah in v Pišecah. Dne 7. oktobra v Radgoni. Dne 8. oktobra v Oplotnici.

Dopisi.

Od sv. Andraža v Slov. goricah. (Raznoterosti). [Konec.] Povodom 60. rojstnega dne so se tudi letos dne 24. avgusta zbrali naši dosluženi vojaki ter so slavnost 1. 1888. takorekoč ponovili. Že v soboto dne 13. avgusta, toraj na predvečer slavnosti je mogočna strelba naznanjala pomen prihodnjega dne in ob 1/9. uri

zvečer so se zbrali moževi vojaki ter so z godbo, bakljado, razsvečavo in strelbo priredili zarjo (Zapfenstreich); drugi dan v nedeljo ob 3. uri zarano pa budnico. Ob 1/10. uri pa so naši vojaki od Pihler-jeve kapelice prikorakali prav po vojaškem načinu s svojo vojaško zastavo in lepo glasečo se godbo k pozni božji službi, katero so na blagor našem presvitemu vladarju opravljali častiti gospod Tone Breznik, umirovljen tukajšnji kaplan. Po božji službi je bila pri krčmarji Števu Pihler-ji prosta zabava, ki se je brez vsake neprilike prav dobro obnesla ter nam vsem prijala. Se ve, da govorov in raznih napitnic na presvitlega cesarja, na vzvišeno cesarsko rodovino in razne vojaške oblasti tudi mislo pogrešali in pozno uro nam je že naznanjal farni zvon, ko smo se iz naše vesele družbe podali vsak k svojemu počitku. Letina se mora pri nas srednja imenovati. Oziroma je dala letos primernega pridelka, sadja je v obče malo, najmanj je sliv; letu in tam v klancih in kotlinah se je sadno drevje obložilo s svojim blagrom. Iz senožetov se je pospravila vsa krma, katere je letos sicer pičlo priraslo, v prav ugodnih vremenih. Presilna suša, ki je skoraj dva meseca neprenehoma pritiskala, je s pridila turšico ter večinoma ajdinsko setev, a slednjo na toriščih v taki meri, da se bodo nekateri gospodarji morali zadovoljiti, ako bodo le seme dobili povrnjeno; se ve, da je vsled dolgotrajne suše tudi slab krompir. V vinogradih pri nas nimamo letos peronospor, pa tudi toča nam je celo izostala; pričakujemo toraj srednje dobro trgateg, a zlahtno in rujno vinsko kapljico ter že zdaj vabimo vinotrčce, naj nas blagovolijo ob ali po branji obiskati, kajti ceste so sedaj na vse strani boljše, kakor nekdanji čase postregli pa njim bomo dodro blago za primerno nepretirano ceno.

Iz Trnoveljske okolice pri Celju. (Podružnica. Nova kapela.) Odkar smo dne 28. in 29. aprila nemškutarijo globoko pokopali in ji zapeli zadnjo žalostinko, od tedaj se je začelo v Škofljivasi in celi občini čisto novo in veselo življenje. Slovan gre na dan; začelo se je v domačem jeziku uradovati, slovensk je pečat, Slovenec je župan in zvest katoličan. Rodila se je tudi podružnica sv. Cirila in Metoda v nedeljo dne 21. septembra v pričo mnogoštevilnega ljudstva in godbo pri g. Valentinu Koželju ali po dom. Lončarji v Škofljivasi. To pa ne samo iz naše občine, ampak tudi iz drugih občin in župnij. Iz Celja je prišel slovenski Sokol in drugi gospodje Slovenci iz Celjske okolice, župan s Teharja, tudi g. Vizjak, tako slavno znani sadjerejec, ali po dom. Pečovšek, kateri je imel tudi govor. Bog ga živi mnogo let! Iz Šmartna, iz Nove cerkve gosp. župan Lipuš in veliko ljudstva in ti so vsi Slovenci pa so prišli v Škofjo vas! To je bilo kaj

strašnega za ono nemško (!) trojico, koja še prebiva tam. Za lepo veselico izrečem vam, slov. sosedje, v imenu vse slov. Škofljivasi prav srčno zahvalo, da ste se potrudili priti ter ste po kazali, da ljubite narod svoj, toraj naj velja naša zahvala vsem skupaj, posebno pa mlademu Celjskemu Sokolu: Bog ga živi. Naj še omenim tudi, da smo imeli v Škofljivasi sv. Janeza Nepomučana kamenito podobo. Ta je stala za državno cesto pri mostu in je bila že vsa potrta. Zato je c. kr. inženir djal, da mora proč priti. Kaj tedaj storiti? Ali ga v vodo vreči, kakor nekdanj na Českem? Ne, to ne gre; katoliški kristjan tega ne stori, ampak vse moči napne, da se božja čast poviša. Zato sklene občina z dovoljenjem c. kr. inženirja, dostojno kapelico postaviti, podobo ponoviti in lepo okinčati. Kapelica je sedaj visoka nad 3 metre in v njej nam je naslikal naš domači podobar in slikar Anton Kopitar iz Začreta naša preljubljena slavjanska apostola, sv. Cirila in Metoda. Ona naj kaže, kateri narod biva tukaj. Poudružnica Cirila in Metoda pa naj kaže, za koga da moramo mi delovati in goreti. Na visoki smreki zastava kaže pa naj našo slavo. Le-to kapelo so nam blagoslovili naš č. g. kaplan, dne 21. septembra in ob enem so nam izvrstno razložili pomen kapele. Hvala vsem, ki so k njej pripomogli in tudi Škofljiškimi dekletom, ki so tako lepo okinčale, zakličemo na zadnje: Bog nas živi mnogo let!

Iz Brežiškega okraja. (Trdnjava.) Pretekli četrtek se je zopet ena močna trdnjava naših nemčurjev podrla. Kar še jih čuti z njimi, ti so zbežali, deloma še v njih trdnjavo Bizelsko, deloma pa v Brežice, iz poslednjih pa jih še mislimo, predno poteče leto, pregnati, ako nam bo sreča mila. V Kapelah blizu Brežic se je „festunga“ že podrla in tam je utihnil nemški veliki zvon, ker g. Sorčič ni več župan, akoravno je rekel, da bo župan, dokler bo hotel. No pošteno je doslužil, saj je skoro eno leto po sili posluževal, navadno se na vsako leto en teden posluži in naš župan je torej to v obilni meri storil. Bati se je bilo hude ure pred nemškimi duhovi, pa so začeli zbegani postajati, ker njih generali trdnjave zgubavljajo. Kakor se je zvedelo, je imel tudi nesrečo na Bizelskem pri občinski volitvi g. Pečnik, nekdanj „nobel župan“, ter ni mogel več v odbor prikobacati. V enem tednu je po takem dva svaka hudi udarec zadel: eden ni več župan, drugi še odbornik ne; nemškutarji se bojo gotovo v črno oblekli, to je v obleko žalosti. Svetovati bi bilo tudi Bizeljancem, naj dajo stari gardi slovo, posebno svojemu tajniku, g. Knoreku; ako mu le nemško diši, naj ide v Berolin. Vi pa, dragi Kapelci, pokažite da ste tudi po volitvi narodnjaki, ne samo ob času volitve, tedaj „gemeindeamt“ proč! G. Sorčič,

mučenik Slovencev, naj dela pokoro čez vse psovke, s katerimi je nadajal Slovence, a gotovo bo poslej nekoliko stotakov slovenskih pogrešal.

Od sv. Jurija ob Taboru. (Bralno društvo.) Naš dopis v štev. 38 od 18. sept. 1890 popravlja odbor bralnega društva tako-le: Res je, da se je v imenovano društvo vpisala vsa tukajšnja posvetna inteligenca, tudi gosp. baron. Res je sicer, da je izstopil iz dovolj nam znanih nagibov c. kr. poštar Južna; res pa je tudi, da je dobilo društvo mesto njega osem novih odločnejših članov. Ni res, da se vpisani kmetje lahko seštejejo na prste jedne roke. Res je, da je precejšnje število poštenih ukaželjnih mladenčev k društvu pristopilo. To pa se smatra za dobro znamenje ter si mora društvo le v čast šteti. Ni res, da bi se komu za pristop ali pijačo denar daroval, temveč se je dvema članovoma le posodil, da sta mogla letnino plačati. Pač pa je res, da je vodja nasprotnne stranke svojim pristašem sodček piva obljubil, ako se prvi občni zbor Bralnega društva njemu po volji obnese. Res je, da je k društvu pristopil jeden mož, ki ne zna brati; storil je pa to iz posnemanja vrednega namena, da bi na ta način koristno podjetje podpisal. Ni res, da bi društvo imelo slabe liberalne časnike; pač pa ima skorej vse slovenske liste in „Südsteirische Post“, „Slovenski Gospodar“ celo v dveh iztisih. Ni res, da bi kako osebo v društvo vpisali, čeravno je sama rekla, da ne bo pristopila k društvu; zakaj v imenik članov se nikdo ne zapiše, dokler se ne javi osobno predsedniku in dokler letnine ne plača. Ni res, da so se liberalni časniki z zvižajo v društvo vpeljali; pač pa so se po društvenih pravilih morali sprejeti vsi listi, za katere je glasovala pri občnem zboru večina glasov. Ni res, da bi moglo brezverstvo sedanjih članov koga od pristopa splašiti, ker Bralnega društva udje so vsi vsaj toliko verni, kakor dopisnik zgorej imenovanega pojasnila; pač pa se od mnogih strani sliši, da bi še marsikdo rad pristopil, če bi se ne bal zamere. Res je, da se je pri občnem zboru grajal „Domoljub“ kot umazan list in hvalil „Brus“ kot izvrsten list; pa to je bilo mnenje samo posameznih članov, ne pa celega društva. Slednjič poudarjamo, da je to naša prva in zadnja beseda ter vsaka nadaljnja laž o Bralnem društvu zasledovala se bo postavnim potom. — Da se resnica izve, zato smo dali tem vrstam prostor v našem listu. Naj si bralci sami razsodijo, kje je več resnice.

Ured.

Od sv. Barbare v slov. gor. (Cerkv. shod, skušnja.) Dne 24. avgusta imeli smo, kakor navadno, ob godu sv. Jerneja cerkveni shod. Vreme je bilo, kakor navlašč za to slovesnost posebno ugodno. Shod sam ob sebi bil je kaj veličasten, zlasti ker so gospodje sosed-

nji duhovniki blagovoljno svojo pomoč doma-
čemu g. župniku poklonili in s tem slovesnost
povikšali. Shod bil je pa tudi zelo obiskovan,
kajti udeležila se ga je mnogobrojna množica
vernega ljudstva ne samo iz domače, ampak
tudi iz sosednjih župnij. Kakor vselej, krasila
je tudi letos procesijo lepa dolga vrsta belih
deklet. Jedva je preteklo eno leto, kar smo do-
bili novo podobo Lurške M. B. in sv. Jožefa.
Letos pa se je naša cerkev spet za nekaj olep-
šala. Domači veleč. g. župnik skrbeli so nam-
reč, da smo dobili baš o Jernejevem shodu novo
pobarvane podobe sv. Filipa in Jerneja, kakor
tudi podobo Matere Božje in sv. Križa. Hvale-
vredno opomniti je treba na tem mestu, da je
v ta namen velikodušno darovala Marija Ro-
šker 25 gld. Nekaj se je že v našem hramu
božjem popravilo, a treba še je marsikaj po-
boljšati, oziroma z nova prirediti, to pa, upajmo,
se bo našemu neutrudljivemu g. župniku sčas-
oma tudi posrečilo. Sicer pa je že zdaj notra-
nje lice naše cerkve preč. gospodu dekanu iz-
borno ugajalo, ko so prišli v ponedeljek dne
25. avgusta k skušnji iz veronauka. Prisrčno
hvalo torej izrekamo vsem občanom, da nam
niso odtegnili radodarne roke in gospodu žup-
niku za veliki trud, sploh vsem, ki so k ozal-
šanju naše cerkve pripomogli, ter lepo prosimo
tudi v prihodnost radodarnosti in neustraš-
ljivega truda. E. T.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Razven nemškega ce-
sarja je prišel tudi saški kralj Albert na Du-
naj v gostje presvitlega cesarja in od tam se
podajo vsi na Gorenje Štajarsko, kjer bodo tako
imenovani „cesarski lovi“. — Nemški liberalci
in njim na čelu judje se ježe čez vso silo nad
kmeti nižje Avstrije, ker niso, če izvzememo
tri volilne kraje, marali liberalcev za svoje po-
slance v dež. zboru. In še več, celo na Dunaji
bode boj hud med liberalno in kakor se ji pravi,
krščansko stranko. Upamo, da bode tudi tukaj,
vsaj na nekaterih volilnih krajih, zmaga na
strani krščanske stranke. — Razstava v Gradcu
je postala še le zdaj v resnici deželna, zdaj
rečemo, ko je sadje na razstavi, kajti največ in
najlepšega sadja je iz spodnjega Štajarja. —
Kmečkih volilcev volitev drž. poslanca za Hart-
berško volilno skupino bode dne 26. oktobra in
izvoli se, ni dvoma, konservativni Nemec baron
Morsey. — Koroškim velikim Nemcem ni nič
kaj po volji, da je visoko ministerstvo razpoznalo
slov. jezik za deželni jezik ter trdijo, da ga
na Koroškem govori le malo in to tujih ljudi.
Sirote, kam pa spravijo 130.000 Slovencev? —
Podružnica sv. Cirila in Metoda v Pliberku
ima v nedeljo, dne 5. oktobra veliko slavnost
v čast godu Nj. veličanstva, svetlega cesarja.

— V Ljubljani je tedaj dnes, dne 2. okt.,
shod vseh dež. in drž. poslancev iz slov. po-
krajn. Upamo, da se gg. poslanci spozna-
vajo vsaj v glavnih rečeh ter se držé potem tudi
vsi po sklepih tega shoda. — Nek c. kr. urad-
nik, mlad grofič, je une dni očitno zasramoval
v Ljubljani slov. ljudstvo in kranjski dež. pred-
sednik, baron Winkler je obljubil možem, ki so
se mu čez to pritožili, da grofič ne ostane brez
kazni. Prav, toda kaj išče tak človek službe
na Kranjskem, sredi Slovencev! — Na c. kr.
gimnaziji v Gorici se je letos vpisalo 420
učencev in v prvih treh razredih so, poleg ita-
lijanskih, tudi nemške vzporednice, kje pa so
slovenske? — V Ajdovščini se snuje slov.
telovadno društvo ali „sokol“. Dobro srečo! —
Pri sv. Jakobu v Trstu dobé novo „pevsko in
bralno društvo“. Prav je tako; tako društvo
bode budilo v ljudéh pravo avstrijsko domo-
ljubje. — V Dalmaciji dobijo novega c. kr.
namestnika in je blizu gotovo, da postane fzm.
Albordi namestnik. Tamošnji Hrvati ne bodo ga
brž preveč veselili. — Hrvaški sabor ali dež.
zbor prične dnes v Zagrebu svoje delovanje. —
Na Ogerskem so imeli zadnje dni več velicéh
požarov in ljudje ne vedó, odkod da pridejo
taki požari, razmeroma hitro drug za drugim.
— Nj. veličanstvo pride še brž koncem tega
meseca v Budimpešto ter ostane ondi dalje časa.
Tako se godi sedaj že redoma vsako leto.

Vnanje države. Drž. tajnik Nj. svetosti
papeža Leona XIII., kardinal Rampolla od-
stopi v kratkem ter pride na njegovo mesto msi.
Vanutelli, svoje dni nuncij sv. očeta na Dunaji.
— Italija ne pride nič prav do miru, odkar
je pod enim vladarjem. Naj se zakrije revščina,
ki luka skozi vsa okna Italije, ljudem, zato
skrbé framasoni ter kričé, da še je veliko Ita-
lijancov nerešenih, „irredentov“ in le ti vzdihu-
jejo po rešenju, najbolj iz trdih (!) rok Avstrije.
Mi pa bi radi znali, kje se godi Italijanom
bolje, pri nas ali v Italiji sami. — Na Fran-
coskem se zmanjšuje število prebivalcev in to
najbolj zato, ker je ondi razuzdano življenje v
novem času prav domače postalo. Zastonj je
tam skorej glas katoliške duhovščine, najbolj
zato, ker jo vlada sama ovira v nje delovanju.
— V Angliji se pripravlja, kar se tiče vlade,
nek prevrat in pride najbrž stranka Gladsto-
neja na vrh, torej tista, ki še je precej pri-
jazna nasproti irskemu ljudstvu. — V Stet-
tinu, velikem mestu lutrovske Prusije, so te
dni odprli prvo katoliško cerkev. — Stari Bis-
marek še ne da miru in bi rad priplezal na-
zaj v službo nemške države. To pa ne pojde
več iz lahka. — Od strani Rusije ni se bati,
da nam skali v kratkem mir, ki je sedaj še,
hvala Bogu, v Evropi. Ni še dovolje za to v
orožju. — Pri Bolgarih visijo še stvari naprej
ter sam večni Bog zna, kedaj da bode ondi